

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. III. Quomodo Amicus fidelis ægrum juvet in tentationibus contra fidem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

ges in firmo mihi, meque sicut Petrum Apostolum, cum mergi coepisses, ex marinis fluctibus, potenti dextera eripies, ne sub hac cruce labascam & concidam.

§. III.

*Quomodo Amicus fidelis agrum iſtū
vet in tentationibus contra fidem.*

Compertum habet (ut est astutissimus) animarum nostrarum juratus hostis, nullis machinis & edificiū quodvis facilius dirui posse, quā si fundamentum ejus labefactetur: eo enim vel subverso penitus, vel graviter convulso, quidquid tandem fabricæ superstrueretur, vel ex tempore pessum eat, vel cum tempore ruinam trahat necessum est. **A**edificiū spiritūalis atque adeo salutis æternæ basis & fundamentū fides est, Christiano homini tam necessaria, ut sine ea frustra salutem

speret : a Sine fide enim impossibile est
 placere Deo. Idcirco non cessat sty-
 gius ille Venerator, cuniculos suffo-
 dere, occultasque moliri insidias,
 quibus fidem, religionis nostræ ful-
 cimentum, vel penitus subruat, vel
 robur ejus ac firmitatem, aliqua sal-
 tem ex parte labefactet. Eò ergo
 machinamenta sua omnia dirigit, ut
 hominem à tutissima fidei statione,
 in periculosissimum vacillationis
 pelagus præcipitem agat. Quare per-
 plexas modò quæstiones, de anima-
 rum immortalitate, deque corpo-
 rum resurrectione objicit, modò de
 sanctissimæ Trinitatis, de Venera-
 bilis Eucharistiæ, arduisque aliis
 orthodoxæ fidei mysteriis, quæ om-
 nia, vel ad diffidentiam, vel ad de-
 sperationem solitus est detorquere.
 Vide ergo, quibus armis instructus,
 cum antiquo hoc & multarum pal-
 marum gladiatore, in arenam des-
 cendas. Egregiam olim D. Paulus,
 in veritatis officina, panopliam pro-
 eudit, cum diceret Ephesius b *Induite*
 a *Heb. ii. b Ephes. 6.*

est vos armaturam Dei, ut possitis stare ad-
 versus insidias diaboli. Præfert deinde
 veritatis cingulum, lorica[m] justi-
 tiæ, calceamenta Evangelica, ga-
 leam salutis & gladium spiritus,
 quod est Verbum Dei. Sed ego illud
 armaturæ genus amplector in pri-
 mis, quod & Paulus ceteris etiam
 videri possit præferre, ait enim: *In*
omnibus sumentes scutum fidei, in quo pos-
sitis omnia tela nequissimi ignea extingue-
re. Illud, illud est scutum, cui simi-
 le nunquam habuit, nec vidit *Clypei*
Dominus septemplex Ajax. Scutum
 illud Christianum pectus constan-
 ter obarmet, nullum enim telorum
 genus, cui non utiliter oppugnatur.
 Hoc sonant verba illa: *in omnibus,*
omnia tela, &c.

Visus est & D. Petrus armorum
 sacis suggestisse, dum contra leonem
 rugientem, induendum hoc fidei
 scutum indicavit. a *Adversarius vester*
Diabolus, inquit, tamquam leo rugiens,
circuit quarens quem devoret, cui resistite
fortes in fide. Quasi, cum Paulo diceret
 a 1. Pet. 5. F 2 omni-

omnibus telis nequis sumi igneis, non aliud quam fidei scutum opponite.

Imitandæ nobis sunt pleræque nationes bellica laude celebriores, quæ scuti sui, in bellis, haud paullò majorem quàm vitæ rationem habebant. Lacæna filio in procinctu ad bellum clypeum sinistrae cùm infereret, *Aut in hoc, inquit, aut cum hoc*: perinde erat ac si diceret, vel clypeum hunc vivus referas, vel in hoc mortuus referaris. In militem Christianum melius quadraverit hæc paræmia, ut sensus sit: vel in fide, vel pro fide constans emorere. Neque Romani è bello reduces, patrios unquàm lares repetere ausi forent, *relicta non bene parmula*. Epaminondam (quo nascente, nata; quo moriente, mortuus est gloria Thebanorum) cùm ad Mantineã, rustico nescio quo telo, sparum vocant, lethaliter vulneratus esset, relatusq; in castra, hoc primum à circumstantibus scitatum fecerunt, salvisne esset, clypeus suus: *salvum ut inaudit, afferri jussit,*
cum

cumque, ut belli socium, victoria-
 rum triumphorumque consortem
 exosculatus est: Idē mihi sensu quo-
 dam sublimiori, facere visus est D.
 Paulus cum diceret: *a Tempus resolu-
 tionis meae instat: bonum certamen certavi:
 cursum consummavi: fidem servavi: i-
 deoq; reposita est mihi corona justitiae, &c.*
 Et suum illud impenetrabile fidei
 scutum miles omnis Christianus, in
 morte exosculabitur, maximē ubi
 hæc Imperatoris verba lætus audie-
 rit: *b Euge serve bone & fidelis, intra in
 gaudium Domini tui. Vel. c Fides tua te
 salvum fecit.*

Sit ergo curæ Christiano hoc fidei
 scutum, neque facilē uratur alio ar-
 morum genere ad nequissimi tela
 ignea retundenda. Quod si cum dæ-
 mone in arenam descendere, & dis-
 ceptionum telis agere volueris,
 periisti miser, periisti: impar con-
 gressus Achilli. Abhinc senis annorū
 millibus & eo amplius, Stygi meret
 Veterator ille, ipse unus, bella plura
 debellavit quā ipse videris, vel au-
g1. Tim. 6. b Mat. 23 c. Mat. 23. dic-

dieris : pleni sunt inferorum carceres inconsultis hominibus, qui ausu temerario, periculosam cum eo belliam aleam experiri voluerunt. Cave ergo, tu, cave id feceris, alioquin retiarium ille aget illicò, teque intricatissimis quæstionum suarum retibus illaqueabit.

Vna salus, fugere est, fideiq; opponere scutū.

Narrari poterit quod à Bellarminus, ex Petro Barrocio Episcopo Patravino refert de duobus, qui in Theologica facultate, inter suos facile principes erant, quorum unus, qui prior è vivis excesserat, alteri superstiti apparuit, seque ideò damnatum asseruit, quod imprudens nimis & temerarius cum dæmone, de fidei dogmatibus disputasset, à quo variis captiosarum quæstionum telis appetitus victus tandem prostratusque esset, & ut fidei exors, ignibus æternis addictus. Alter, alieno malo cautior, diversam agendi cum dæmone viā iniiit: percontanti enim, quid de Sacrosanctæ Triadis, quid de incarnati
Lib. 2. de Arte bene moriendi. c. 9 nati

nari Verbi mysterio crederet; quomodo in tribus personis eadem numero esse posset essentia, quoniam mod jungi in vinum possent ea inter quæ nulla esset affinitas, &c. Respondit compendiarid credere se quod credebat Ecclesia: quærenti quid illud esset quod crederet Ecclesia, quod ego, inquit, quid tu porro? quod Ecclesia: quid Ecclesia? quod ego. Imparatus ab hoc disputandi genere tentator, victus ad Orcum rediit: victor alter & triumphator abiit ad cœlum. Monendus æger ut ad hoc exemplar, si necessum est, cum dæmone prælietur.

Quæcunque è stygia depromet tela phæ-
retra,

Hæc, uno fidei, bene fido umbone repellat,
Credo, credo.

Credo quidquid credit Sancta Mater Ecclesia Catholica & Apostolica, cujus caput unicum, sub Christo, est Pontifex Romanus. Ad hanc veritatis columnã firmiter adhærescat, in hac fidei arce inexpugnabili tutus ac securus acquiescat. F 4 lu-

Juvertit si æger fidei professionem coram testibus & assistentibus emisserit; & jam nunc revocaverit si quid fortè per delirium, ei excideret quod fidei Catholicæ puritatem integritatemque minùs saperet.

Petar ab ægro an non insolito gaudio perfundatur, dum in mentem venit, ea se via ad cœlum contendere, quam suis tritam vestigiis Apostoli omnes, innumeri Martyres, tot Doctores, Confessoresque jam inde à primis Ecclesiæ nascentis incunabulis, constantissimè retinuerunt? quis ambo, de ejus religionis, aut fidei veritate superesse possit metus aut dubitatio, pro cujus assertione tot Martyres tantum sanguinis profuderunt? quamque tot signis ac portentis innumeri Confessores illustraverunt? Si testimonium hominum & talium hominum non accipimus, testimonium Dei majus est: *Hic est filius meus dilectus*, inquit Pater æternus, *ipsum audite*: quid ille? fidei nostræ articulos prædicari jubet.

bet,

bet, additque: a *Qui crediderit & bap-
tizatus fuerit salvus erit: qui vero non
crediderit, condemnabitur.*

Dicat quispiam. Tam intricata
sunt subinde tamque sublimia, quæ
credenda fides proponit, ut rationis
limites omnes prætergredi videan-
tur, adeò ut qui fidelis esse velit, vi-
deri possit desinere esse ratione præ-
ditus. Fallere mi homo, fallere: non
prætergreditur, sed supergreditur
rationis limites Catholica fides. Et
verò, quid rationi magis consenta-
neum quam ut rationem suam Deo
suo subjiciat homo? In naturalibus
iisque plurimis, quæ quotidie oculis
nostris obversantur, turpiter cæcu-
tis ac hallucinatis, & in divinis non
offendas? nusquam incurras?

b *Si terrena dixi vobis, ait Servator,
& non creditis, quomodo si dixerò vobis
caelestia credetis? verum enim verò tan-
tum abest ut sublimia illa quæ dicis,
intellectu comprehendere jubea-
mur, ut etiam illa operosius investi-
gare prohibeamur. Credere jube-
Mur, a Mar. 16. b Ioan 3. F 5*

mur, inquit Innocentius, investiga-
re prohibemur. a *Altiora tene quasie-
ris*, ait Ecclesiasticus, & *altiora te ne
scrutatus fueris: sed qua precepit tibi Deus
illa cogita semper, & in pluribus operibus
ejus ne fueris curiosus*. Mirum sanè ser-
vos tumidos & insolentes, audere
nisi remeratio irrumperere in pene-
tralia divinorum secretorum, cum
clamet Apostolus: b *O altitudo divi-
tiarum sapientia & scientia Dei: quam
incomprehensibilia sunt iudicia ejus,
& investigabiles via ejus!* Metuen-
dum illud: *Qui scrutator est Maje-
statis, opprimetur à gloria*. Talis genii
ac ingenii homines nactus hostis an-
tiquus, in extremo vitæ termino
exagitat, quæ stiunculasque multis
triticis implicatas objicit. Itaque vin-
cula sibi parant sublimium myste-
riorum curiosi indagatores, quibus
constringantur in supremo vitæ ar-
ticulo, nectunt funes, catenas fabri-
cant, quibus arctius obvinctantur.

In ijs quæ ad fidem pèrtinent, con-
sultissimum, est B. Petri consilium
a *Cap. 3. b Rom II.* audires

audire: a Sicut modò geniti infantes rationabile, sine dolo, lac concupiscere. Fidei mysteria lac vocat quod veteri no-voque Testamento, quasi geminis Ecclesiæ uberibus, continetur. Quemadmodum pussio recens natus, maternis uberibus inhiat, apprehensisque inhæret fervidus, sugens avidissimè quod non videt: immò, nescio quo naturæ impulsu, clausis subinde oculis, perinde atque si diceret matri suæ satis se credere, de cuius in se amore non dubitat. Hoc agat & Christianus; inquit Petrus, claudat intelligentiæ suæ oculos, turgentibusque candidissimo fidei lacte maternis uberibus instet, fervidus juxta ac securus. An mater, quæ filii uteri sui oblivisci non potest, poterit fallere? &, prò nefas! venenum pro lacte propinare? fidat bonitati ejus, fidat amori, &, quod primò dictum oportuit, Spiritus S. qui illam regit & gubernat, fidat sapientiæ. Sed age, fac posse, quod fieri nullo modo potest, a 1. Pet. 2. fac,

fac inquam, Matrem tuam Ecclesiam tibi imposuisse; tene ideò damnatum iri existimes? qua fronte Christus justus iudex damnet te ob fidem habitam sponsæ suæ, cui, ne deneges, æternum anathema interminatur? quanta animæ fidelis securitas, quanta consolatio! cui fas est dicere Deo suo: Domine Deus, si credendo fidei nostræ articulis deceptus sum, tu me decepisti, tu, inquam, & Ecclesia sponsa tua mater mea. Felices nos! ait Tertull. quorum fidem ut astrueret Deus Opt. Max. suam ipse (etiam interposito jurejurando) oppigneravit.

Quid multis? remediorum præsentissimum est oratio. Restabat, inquit Augustinus, aliud nihil in tantis periculis, quam ut Divinam Providentiam lacrymosis & miserabilibus vocibus, ut mihi opem ferret, deprecarer, atque id sedulò faciebam. Itaque cum Apostolis clamandum: a Domine adauge nobis fidem. Et a Luc. 17. cum

PARS PRIMĀ.

cum Psalmista : a Illumina Domine oculos meos , ne unquam obdormiam in morte ; ne quando dicat inimicus meus : pravalui adversus eum. b Credo Domine, adjuva incredulitatem meam. Interdum ubi vehementior erit tentatio, clamare poterit : Domine vimpator: responde pro me Vade Satana, vade Satana: abrenuncio tibi Satana , Et adhareo tibi Christe. c

Credo quidquid dixit Dei Filius,
Nihil hoc verbo veritatis verius,
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere
Credo, spero, amo.

§. IV.

Quomodo Amicus fidelis animet agrum
contra diffidentiam.

Vbi tentator nequissimus, tela sua omnia, licet ignea, fidei clypeo excepta, vel retusa, vel sine ictu esse videt;

a Psalm. 12. b Marc. 9. c Matt. 4